

Και γιατί να μιλήσουμε τώρα για το Κουρδιστάν;

Γιατί από το καλοκαίρι και έπειτα διεξάγεται μία μεγάλης κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση του τουρκικού στρατού στις κουρδικές περιοχές της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Μετά την κήρυξη της αυτοδιοίκησης σε ορισμένους δήμους των περιοχών αυτών, το τουρκικό κράτος προχώρησε στην κήρυξη απαγόρευσης κυκλοφορίας σε επτά πόλεις και δεκαεπτά επαρχίες, 54 φορές έως σήμερα. Οι απαγορεύσεις κυκλοφορίας έφτασαν συνολικά τις 231 μέρες.

Γιατί στην πορεία της ένοπλης σύγκρουσης που ξεκίνησε στην Κουρδική περιοχή της Τουρκίας μετά τις εκλογές του Ιούνη του 2015, 186 πολίτες, οι περισσότεροι εκ των οποίων γυναίκες και παιδιά, έχουν πεθάνει, εκατοντάδες έχουν τραυματιστεί και χιλιάδες έχουν συλληφθεί και βασανιστεί.

Γιατί ένα μεγάλο μέρος των τουρκικών ΜΜΕ, εξαιτίας της λογοκρισίας που επέβαλε η κυβέρνηση, αποκρύπτει την απαγόρευση της κυκλοφορίας, την ισοπέδωση πόλεων και χωριών σε πολλούς νομούς και επαρχίες του Κουρδιστάν, και ταυτόχρονα οι ειδήσεις που μεταδίδονται είναι κατευθυνόμενες και αποπροσανατολιστικές.

Αυτό που σίγουρα συμβαίνει είναι ότι το Κουρδιστάν αυτοοργανώνεται:

Το Κουρδιστάν αυτοοργανώνεται, προτείνοντας στον κόσμο ένα τρόπο διαχείρισης της ζωής κινούμενο από τη βάση της κοινωνίας, από τη γειτονιά, το δρόμο, το χωριό. Εμφανίζεται πλέον σήμερα η οργάνωση κοινοτήτων με βάση τις αρχές του δημοκρατικού συνομοσπονδισμού. Στην ουσία εφαρμόζεται η συμμετοχική δημοκρατία, ανοιχτή σε όλους και όλες, σε μία προσπάθεια να εκμηδενιστεί το κράτος σαν έννοια και πρακτική.

Οι κοινότητες που αυτοοργανώνονται ασχολούνται με: α) συνεταιρισμούς ή ομάδες που καταπιάνονται με το ζήτημα της τροφής, διαχείριση της γης από κοινού, τρόπους συλλογικής εργασίας. β) νομικά συμβούλια για την απονομή δικαιοσύνης χωρίς να εμπλέκονται οι αρχές, γ) διατήρηση της ποικιλομορφίας των διαφορετικών κουλτουρών με εκπαίδευση που να το επιτρέπει και να το ενισχύει, δ) αυτόνομες γυναικείες ομάδες κοινωνικές και στρατιωτικές, ε) ομάδες αλληλεγγύης στην πληθώρα φυλακισμένων και στ) αυτόνομες δομές υγείας.

Κομπανί και υπόλοιπο συριακό Κουρδιστάν:

Σήμερα και για πάνω από δύο χρόνια, στις περιοχές του συριακού Κουρδιστάν, που αποτελούνται από τρία καντόνια, πραγματοποιείται η οργάνωση σε αυτοοργανωμένες κοινότητες. Στο καντόνι του Κομπανί αυτό το μοντέλο λειτουργεί πλήρως. Μία ποικιλία ομάδων, επιτροπών και κομμούνων στους δρόμους των γειτονιών, των επαρχιών και των μικρών και μεγάλων πόλεων καταπιάστηκε με όσα ζητήματα αφορούν την κοινωνία. Αυτές λειτουργούν βασισμένες πάρα πολύ στην εθελοντική εργασία κι επίσης έχει σχηματιστεί στρατός άμυνας ο οποίος αποτελείται από μικτές ή και μόνο γυναικείες μονάδες.

Αυτή η οργάνωση του συριακού Κουρδιστάν έχει προκύψει μέσα σε από ένα κλίμα περίπλοκων αντίξοων συνθηκών. Πέρα από την μόνιμη αναμέτρηση του με το Ισλαμικό Κράτος υφίσταται και ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των ίδιων των Κούρδων. Οι δυνάμεις που κυβερνούν το κουρδικό κομμάτι του Ιράκ είναι προσφιλείς στο Τουρκικό καθεστώς αλλά και στο Ισλαμικό Κράτος και δυσχεραίνουν επιπρόσθετα την κατάσταση. Στους εχθρούς επίσης συγκαταλέγονται και λογής τρομοκρατικές παρακρατικές ομάδες τις οποίες ο Ασάντ καλοδέχτηκε.

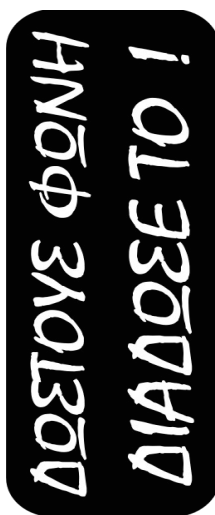
Αυτό που μπορεί να σταθεί ως συμπέρασμα μέσα από την τόσο περίπλοκη και ξένη σε μας καθημερινότητα είναι το εξής: Η "Αραβική Άνοιξη" έδειξε ότι οι άνθρωποι δεν ήταν προετοιμασμένοι και ήξεραν μόνο ότι ήθελαν να απαλλαγούν από την υπάρχουσα κυβέρνηση, αλλά όχι από το σύστημα. Στο συριακό Κουρδιστάν οι άνθρωποι ήξεραν τι ήθελαν. Πίστευαν πως η επανάσταση πρέπει να ξεκινήσει από τη βάση της κοινωνίας και όχι από την κορυφή. Πρέπει να είναι μια κοινωνική, πολιτισμική και εκπαιδευτική όσο και πολιτική επανάσταση. Πρέπει να είναι ενάντια σε κράτος, ισχύ και εξουσία. Πρέπει να είναι οι άνθρωποι στις κοινότητες που είναι αρμόδιοι για τη λήψη των αποφάσεων.

Τουρκικό Κουρδιστάν:

Πέρα από το εν μέρη απελευθερωμένο συριακό Κουρδιστάν, σε πολλές περιοχές του τουρκικού Κουρδιστάν έχουν δημιουργηθεί δημοτικά συμβούλια ανοιχτά σε όλους και όλες, όπου δε χωράει πατριαρχία, ρατσισμός και καιροσκοπία. Είναι μία προσπάθεια που δείχνει ότι οι κοινότητες που την ακολουθούν ανεξαρτητοποιούνται και αγνοούν το κράτος. Και εδώ γίνεται προσπάθεια το κράτος να αντικαθίσταται από δίκτυα αλληλεγγύης και συνεταιρισμούς που ασχολούνται με όλα τα ζητήματα που αφορούν την καθημερινότητα, ώστε οι κάτοικοι να έχουν την επιλογή να μην στραφούν στις αντίστοιχες κρατικές δομές. Τα δίκτυα αυτά οργανώνονται από προσβάσιμα σε όλους συμβούλια στα οποία μπορούν να συμμετέχουν διάφορες ηλικίες, όλες οι εθνικότητες που συνυπάρχουν στο χώρο και υποχρεωτικά και τα δύο φύλα.

Σημασία έχει ότι οι ορεινές περιοχές της Ανατολικής Τουρκίας, όπου απλώνεται το τουρκικό μέρος του Κουρδιστάν, είναι περιοχές με σχεδόν μηδαμινούς οικονομικούς πόρους και με ένα παγωμένο καθεστώς τρομοκρατίας και επιτήρησης, αφού έχουν ποινικοποιηθεί οι δραστηριότητες των κούρδων, τα συμβούλια κρίνονται πολλές φορές παράνομα και πάρα πολλά ενεργά άτομα είναι στις φυλακές. Ακόμα, υπάρχει η σύσταση από το κράτος χωροφυλακών, αποτελούμενων και από κούρδους παραστρατιωτικούς, ώστε να υπάρχει ακόμη μεγαλύτερη αποδυνάμωση των προσπάθειών της κουρδικής κοινωνίας για να οργανωθεί με αξιοπρέπεια. Παρ' όλα αυτά, τα συμβούλια καταφέρνουν να λειτουργούν συλλογικά και κοινοτικά προσπαθώντας να βγάλουν εις πέρας όσα περισσότερα ζητήματα είναι δυνατό.

Σε κάποιες περιοχές αυτό έχει επιτευχθεί με μεγάλη επιτυχία, όπως το χωριό Sikefta σε μία πολύ συντηρητική επαρχία, όπου από τη δεκαετία του 80' οι άνθρωποι είχαν οργανωθεί συλλογικά και μετά από χρόνια αιματηρής καταστολής έχουν επιτύχει πλήρη ισότητα φύλων, ίσα δικαιώματα στη λήψη αποφάσεων στη συνέλευση του χωριού, οργάνωσαν συλλογική κτηνοτροφία, λειτούργησαν συλλογικά μια επιχείρηση άντλησης άμμου. Επίσης σε ένα χωριό έξω από το Gewer έχει δημιουργηθεί κομμούνα, όπου πολλές οικογένειες έχουν η καθεμία από έναν εκπρόσωπο στο συμβούλιο, οι χωρικοί φροντίζουν πολλά χωράφια συλλογικά, έχουν ιδρυθεί επιτροπές για υγεία, οικονομία, αθλητισμό, πολιτισμό, έχουν εξαλειφθεί τα περιστατικά πολυγαμίας και ενδοοικογενειακής βίας. “Η ζωή έχει αποκτήσει και πάλι νόημα”, λέει ένα κάτοικος.

Στη χώρα μου
οι εφημερίδες γεννιούνται βουβές
τα ραδιόφωνα γεννιούνται κουφά
οι τηλεοράσεις γεννιούνται τυφλές

κι όσους στη χώρα μου
θέλουν όλα ετούτα να γεννιούνται γερά κι ελεύθερα

τους κάνουν βουβούς και τους σκοτώνουν
τους κάνουν κουφούς και τους σκοτώνουν
τους κάνουν τυφλούς και τους σκοτώνουν

τέτοια συμβαίνουν
στην πατρίδα μου.

(Σέρκο Μπέκας, κούρδος ποιητής)

(Οι πληροφορίες πάρθηκαν από το βιβλίο των TATORT Kurdistan “Το κουρδικό πείραμα για τη δημοκρατική αυτονομία” και το περιοδικό Ευτοπία τεύχος 23.)

Συνέλευση Αλληλεγγύης Καλαμάτας

syn.allil.kal@gmail.com